

שתון החטיבה
גבעת חיים

עלדפים

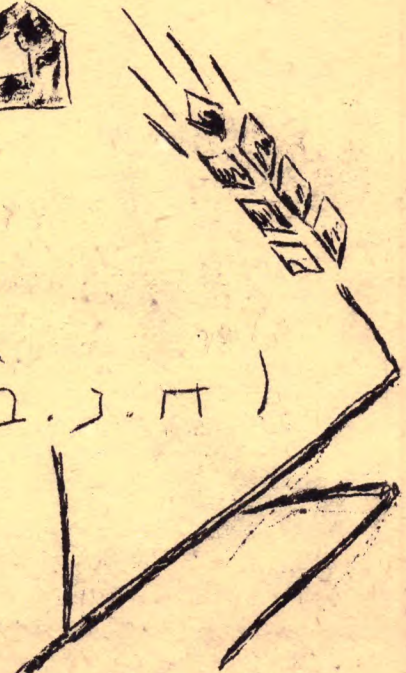
שנה עשירית

על דהדר עומדות
רגלי אנביב

הידעה רוח אחרת
מצעבניב

(ח.נ. ביאליק)

ח.ס. 101/10
דניאל 25.11.59

כך, את, עם כעיים

זה לא מכבר חגג "עלומים" את יובלו ה-100 ועשור לקיומו וזכה להדים נרחבים בחרה ואף מחוצה לה. אך יחד עם זאת עורר עלון זה לתגובות רבות מצד הקוראים. על כן החלטנו לתת בטו"ל לחלק מהתגובות מעל גבי עלון זה.

בליון ה-100 של "עלומים" הנו במקורו לקט מהעלונים הקודמים ועל כן החומר בו הוא מן המובחר. אולם בזאת גם חולשתו. העלון אינו מבטא את החברה החוגגת את יובלו. אפשר לומר שעומדת לו זכות העבר בלבד וההווה לא בא לידי ביטוי בכלל. סבור הייתי כי עלון יובל צריך להיות ביטוי חגיגי, אבל גם ממשי, לחיי החברה בהווה ליכולתה, לשאיפותיה—מכל זה אין זכר בגליון היובל. ויכול להתקבל הרושם—ואולי לא בצדק—שהחברה כיום הזה אין לה מה לומר...

יואל

העתון הוא טוב. אלא לדעתי העריכה היא לא כל כך טובה. היו צריכים להבליט יותר את הצד החגיגי בעתון. למשל היו צריכים להדפיס ברכות, מהחטיבה ומהמשק. כי בכל זאת עלון המאה זה משהו רציני. גם המדורים שלקוחים מהעלונים הקודמים הם טובים אך יחד עם זאת לא ערוכים בסדר כזה שיתנו לנו חמונה על התלבטויות החברה ועל דרך התפתחותה עליונות וירידות וכו'. אז יכלה החוברת להיות טובה יותר. העתון למעשה לא הגיע לידי סכום לא נאינו סכומים. אך יחד עם זה הופעתו האסטטית והנאה של העלון חרמה במידת מה לחגיגותיו. לדעתי המערכת אריכה ויכולה לתקן את המעוות אם זה לא בכתב הרי ע"י מסיבה רצינית יותר גדולה מזו שנערכה במסגרת החטיבה, אפילו מסיבה במשק. רצוי להזמין באי כוח ממשקים שונים ואורחים שונים מבחוץ ולהבליט את המאורע ביחד תוקף.

אלתר

העלון העלה אמנם זכרונות מהעבר אך התרכז בהם יותר מדי בתקופה: "עת קטנטנים היינו" וחסר היה הניתוח הבוגר סכומים ומסקנות של החברה ודרכי התפתחותה עד ימינו כן חסרה גם ראית העתיד.

סיטה

לדעתי הכותרת החיצונית של העלון נאה מאד והתאימה למאורע. לגבי הצורה בכלל אז העריכה הייתה יפה והורגשה העבודה הרבה שהושקעה בעלון זה כמו הציורים שהיו יפים וכן הכתב היה ללא שגיאות. העתון בכלל יפה טובה. ולו היה משלב את העבר עם ההמשך כלומר תומר אקטואלי של המשך העתון היה הרבה יותר מעניין ויותר מושך לקריאה.

ניסים ז.

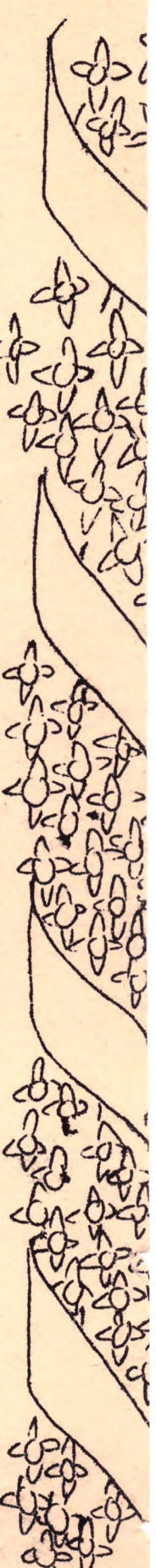
כולנו קיוונו שעלון המאה יהיה משהו מיוחד. משהו מיוחד הינו מושג די מופשט ואף יחסי. אבל כשיצא עלון המאה ועלעלתי בין דפיו התאכזבתי ויודעת אני שרבים כמותי ומדוע?

קיוויתי לעין סכום מדורים שיובאו בצורת השוואה עם העבר, עם הבעיות שעמדו אז על הפרק לעומת היום. לסטטיסטיקות קלות ולעקומות שונות (כדוגמת עקומת מס. החוברות שהוצאו בשנים דאז והיום). רצייתי שהעלון יהיה אמנם ברובו קל אבל יהיה בו גם מן הרציני (ומותר לצד בעלון זה להיות רציניים) ושחיה גם בקורת בכלל על העלון גם בצורת מאמר ולא רק לקט דברים ומותר גם מאדט מבוגר. אין לפסוח על כך שבעלון זה יש הרבה מן הטוב, והם הסכומים ע"י לקט, רישום ועוד אבל הושימות במדורים הקבועים

בין עלוטים לקוראים

לפני זמן מה אספנו מספר חברים מהחברה לשיחה במטרה לשמוע בקורות על העלון כדי שנסכם לעצמנו את הדרך לשיפור העלון בעתיד. והרי הדים משיחה זו:

באחת השבתות נקראנו (כמה חברה) ע"י מערכת "עלומים" לכיתה י"א כדי לבקר את העלון ולהציע הצעות לתיקונו. הבקורת הייתה מופנית למדפיסים, למערכת, ולכותבים. בשיחה טענה אחת המבקרות (ואנו הצדקנו אותה) שהסגנון בחיבורים הוא מתחת לכל בקורת. סימני הפיסוק נעדרים לעתים קרובות במקומות שהם חשובים. יש ומשפט נגמר והמשפט הבא אחריו אינו קשור כל כך מבחינת הכנו לאותו משפט שנמר ואח זה אפשר לפתור על ידי רווח מועט בין המשפטים. יש ומלים מעטות מציגות דבר מה הבא אחריהן ואז יש לעשות שוב רווח בין המלים ובחוכן מקף קטן, כמו: "אותו יום והימים שלאחריו היו ימים נוראים - נותרנו בלי מים ובלי לחם". - מובן? אחר כך עברנו לצורת הקישוט של העלון שצורתו יורדת. כולנו הסכמנו עם הטוען שהקישוט מכניס טעם לעתון ובלעדיו דומה העלון לסלט בלי מלח ופלפל. עד כאן אשמים המדפיס או המקסט. אתם אפשר לבור את הענין ולחקן את המעוות. עתה פנו טענותינו לעבר המערכת וכלפי הוטחו בקורות בשפע: פרופורציה לא מתאימה בין החידות והחומר הרציני בעתון, דבר המערכת מיותר לעתים קרובות, ומדורים שאין במה למלאם ואז יוצא הדף ריק מדי על ידי העימיד. ועוד, - פרופורציה לא מתאימה בין החידות והחומר פירושו: דף מלא חידות ושאלונים ולעומתן 5 דפים המכילים חיבורים ריקים מתוכן (לדעתי), או אפילו איזה שני חיבורים טובים. לכך אסור לנו להפוך את עתוננו לעתון קל ומשעשע ולכן אל ימלאוהו בדברים משעשעים (שאין בהם כלום מביטוי על הנעשה בחברה). את עיקר העתון אנו יקחו חלק ניכר בו. כך כאשר העתון באמת בעל ערך, מלא חיבורים וענין כדאי להקדיש גם לזה מקום ניכר, אך כרגיל יספיק חשבן אחד או כמה שאלות ובאשר לדבר המערכת המערכת צריכה להגיד שיש לה מה להגיד ולא לתור בכל הפינות ולדקדק בכל המקומות כדי לכתוב דבר מה. עתוננו אינו עתון פוליטי והמערכת אין לה פה מה להביע. תביע החברה, העתון שלנו הוא כולו עתון של ביטוי החברה (בעתונים היומיים שהם מפלגתיים מביעה המערכת את דעת המפלגה). מכאן עברנו ליתר המדורים: קבענו שלא חובה להוציא בכל עתון את כל המדורים כאשר אין מה לכתוב למדור מסויים מוטב שלא לכתוב אותו מאשר... והכוונה "משוט ברחבי המשק" "ספרות ואמנות" וכו' ועוד - המערכת אינה צריכה לפנות למי שלדעתה כותב טוב שימלא לה (לה? לעתון שהוא של החברה), איזה מדור. העתון הוא מקום בו צריכה להנתן לכל חבר מהחברה להתבטא, אולם לא כל אחד יכול להתבטא בכל ולא הרבה אינם יכולים כלל להתבטא. כל אחד בדרך כלל אש לו דברים המעניינים אותו. ייתכן הוא עובד ומבין. ועל כן יכול גם הוא לדבר עליהם. ויש מקום למשל למדור בטבע, אם אלה המביינים בטבע יספרו לנו מחיותיהם או על הנעשה בטבע בעונה זו בה הם כותבים. יש גם מקום, למשל, במדור על מוסיקה. אם אלה העוסקים בנושא זה יספרו לנו מעולם זה ויביעו דעה ויבקרו וכו'. ועתה נפנה קצת אליכם, אל הקוראים (או הכותבים לפעמים). בעלון שהוא בטאון החברה אין מקום להוצאות על אנשים גדולים, או לפוליטיקה. והצורה שבה הופיעו עד כה אינה נאופה. המדור על ספרות ואמנות צריך להיות מדור של רשמים וחיות, בקורת ודעה, אך לא תוכן של ספר.

(זכרון שבכדי לבקר ספר מסויים מוכרחים להזכיר מעט את התוכן כדי שידעו הקוראים על מה המדובר. אך רק לשם זה נחוצה ידיעת התוכן במאמר בקורת ולא יותר). בעתון יש תמיד מקום לתגובות על החיבורים (הכוונה לחיבורים של העתון) וצוי אפילו להחליף דעות על ענין מסויים, אך לעולם לא הערות ציניות כמו "חאריכים בפורד" מדור שזכה לבקורת גח מהחוף. ועתה נענה לטענת כיתה ט' על לקיחת חיבורים ללא רשות מעלונני הכיתות על ידי המערכת. המערכת יכולה לעבור על כל עלוני הכיתות ובוחרת את החיבורים המתאימים לצורכי העתון. ואילו משכבת נעורים שאיננה עורכת עתונני כיתה מהם מבקשים את החיבורים ויש לשער שמה שיש לכל בן שכבה בינונית להגיד, אמר כבר בעתון שלו, אך אם יש מישהו הרוצה לכתוב על דבר מה שעדיין לא כתב שיכתוב, המערכת תקבל. ובכלל המערכת לא צריכה לבקש חיבורים, צריך להגיש להם אותם הדין לגבי שכבת הנעורים. רוצה מישהו לבקר ספר יבקר ויתן אותו לעתון מבלי שיבקשוהו. לשכבה הצעירה יש להקדיש להם מקום בין הדברים היותר קלים שבעתון. ואחרונה אחרונה הייתה הצעתנו למערכת לפרסם את הנושאים שיהיו בעתון על לוח המודעות בחדר האוכל כדי להמריץ את החברה לכתוב בעצמם (על פני הנתון) מבלי שחברי המערכת יצטרכו לרדוף אחרי כל אחד ולהחנן בפניו.)

מבקרים ומבקרים! -
וכיצד מבצעים?

רוחי ק.

...בקצב הזמן...

הערת המערכת: כיוון שהיינו עסוקים בהכנת עלון ה-100 נדחה מועד הוצאת העלון זמן רב, על כן אולי נזכיר לכם נשכחות, אך על מאורעות אין לעבור.

שכבת הנוערים:

א בחודש שעבר יצאה כיתה י"ב לטיול השנתי לאילת. השתתפו בו כל כיתות י"ב של משקי הקיבוץ המאוחד. עוד טרם הספיקה להתאושש מחויות הטיול יצאה לעזרה לנוה-אור, וחזרו מרוצים מאד מקבלת הפנים החמה שזכו לה בנוה-אור בהיותם המחזור הראשון של עזרת החטיבה.

א לאחר שכיתה י"ב חזרה מהעזרה נאלצה "לטכול" את ספסלי הלימודים עוד כשבוע לסיכום וסיימה בזה את לימודיה ויש לציין את הכיפק האדיר שפרץ בסיומם ולאחריו שחיית יין כדת.

א למרות שכיתה י"ב לא הייתה בבית הוכנה מסיבת הפורים והצליחה מאד. א נערכה שיחת חברה בה, נמסר דו"ח ממועצת הנוער העובד וכן נבחרו נציגים למועצת החטיבה שהתקיימה בגשר.

א תא החטיבה במקום חגג, במסיבה נאה ומוצלחת שהייתה אף בעלת מורל גבוה את יובל "עלומים" ועשור לקיומו.

א כיתה י"א יצאה לעזרה לרובים.

א החל חופש פסח ועמו נסתיים אף השליש השני של הלימודים.

א כתיסר חברה מכיתה י"ב ייצגו אותנו השנה בצעדה.

בשכבה הבינונית: החקיימו שלש שיחות חברה שעל סדר יומן עמדו הנושאים: הליכה לסרטים, מסירת דוח"ים ע"י הכיתות מהכנסים הכיתתיים שלהם. אינפורמציה על סיוע בני כיתה ז' במשקים כאחת ממשימות הקבלה לחטיבה ולנוער העובד.

א ועדת ספורט קיימה ערב ספורטיבי: בנים - כדורסל, בנות - השחל טבעת. הערב עבר

יוק פעע דברי ספרים

מפעילות י"ב השנה

אם נסכם את הפעילות הכתית של י"ב במסגרת החטיבה והחברה ניווכח שהיא היתה

רמה מאד.

* ככל שנה כן גם השנה נערכו כנסים ארציים ואזוריים. בחנוכה נערך כנס חצי ארצי של כתות י"ב בגבעת-ברנר אשר מטרתו הייתה ברור בעיות השנה השלישית והקבלה לחברות. במסגרת כנס זה נערך אף טיול קצר שהיה די חביב. למרות זאת לא חזרנו מרוצים מהכנס.

* מסמו השנה היה בלי כל ספק הטיול לאילת שנערך כ-10 ימים, המורל היה בעצבים, והטיול אורגן למופת. השנה נעשה נסיון חדש לפני הטיול נערך יום התארגנות שכלל הסבר גיאולוגי ובוטני על הנגב. הנסיון היה חשוב אך הוכיח שהחברה לא התכוננה לזה מספיק, וחבל. (זה הוסיף הרבה לטיול לאלה שידעו את זה) בסכום הטיול היה מוצלח מאד והיה חשוב לליכוד המחזור לקראת הגיוס לצה"ל.

* בחוכמתה של החטיבה לארגן עוד כשני

כנסים לפני היצאה לצה"ל.

* לפני כשבועיים יצאנו לעזרת משק צעיר

והפעם על החתום נוה-אור. היות וזו לנו

הפעם השניה ולא השלישית כפי שזה היה

צריך להיות(מה לעשות שנאלצנו פעם להציל

את גת) היה ביכולתנו להשוות בין שני משקב

ים בית גוברין ונוה-אור וסכמנו לעצמנו

שבהשוואה לבית-גוברין, החברים בנוה-אור יוחר

מושרשים במקום וכך פעילים מבחינה

חברתית יוחם ומוגשים חיים ערים. אפשר לומר שיצאנו

מהעזרה בהרגשת סיפוק ובידיעה

ברורה שחרמנו להם רבות, ולנו ניתנה פעם אפשרות

נוספת לצאת מהחממה של הבית ולתהות

בשנית על חיי המשק הצעיר ולבטיו. אם לסכם את

העזרות הרי זה מפעל נאה וחשוב של החטיבה

ובהחלט חיובי לגבי העוזרים והנעזרים. כולנו

הקווה שבעתיד יהיו משקים

אלה מבוססים ותוססים ולא עוד יזדקקו לנו לעזרה

ויוכלו לראות בשקט עתיד ורוד

ולא אפור כעתה. נקוה!

ועתה מהנעשה בבית

* אחד המפעלים הגדולים שיזמה הכתה בתמיכת המורים היה ללא ספק הסמינר הרעיוני אשר ארך למשך שבוע 3 משקים ואשר במסגרתו כפי שהוזכר כבר לובנו בעיות אשר העסיקנו רבות. יצאנו מסמינר זה בהרגשת סיפוק מלאה: שזה נתן הרבה הן רעיונית והן חברתית. הצעתנו למשק ולחטיבה להמשיך צורה זו כמסורת.

הפעילות החברתית חמה בתור נשאת החברה מסכמת לעצמה הכתה שנת פעילות תוססת וחשובה אין זאת אומרת כי אמרנו "שלום לחברה", נמשיך להיות חברים בה ולשחק פעולה בעול העיקרי כמו כל שנה תשאנה שתי הכחות הנותרות. תפקידנו עתה הוא להתחיל במרץ להכין את חג המחזור וההתערוכה.

אחרון אחרון חביב בעשה טובה(אמנם לא הכי מוצלחת) טיימנו את למודנו כשרוח טובה

אופפת את פניהם של כל חברי הכתה. השנה

היתה חשובה ועצבה אותנו כחברים לעתיד

לסיום ערכנו טיול חביב לכרמל. (מי שרוצה

להנות ממש אל לו להחמיץ תקופה זו לטיול)

בהזדמנות זו אנו מודים לכל צוות המורים

זמחנכים והמטפלות שליוונו במשך 12 השנים.

ספרות ואמנות

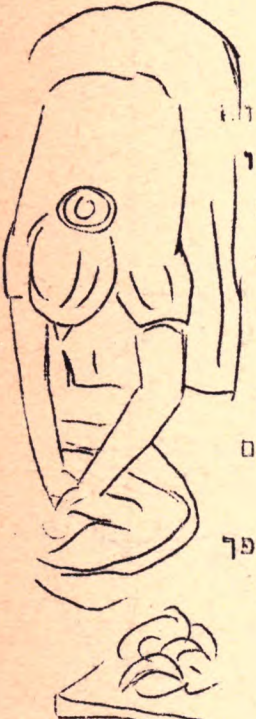
דיטה בת אדם

בספר זה, יצר המחבר מצבת עד לאשה עמלה, הנושאת בטבל חיים ובקשייהם בשתיקה. היא עוזרת לאנשים שידם אינה משגת לקנות פת לחם, לחולים ונכים ולאנשים הזקוקים לעידוד. אף על פי שיש גם בני אדם שאינם שמים לב אליה. אשה זו הייתה גם זקוקה לעידוד ולעזרה שלא קיבלה אותם מאיש, אך ידעה לעמוד לבד בקשייה חיה.

את דמות אשה זו מעצבת בת נורבגיה. באפריל באה דיטה לעולם. כבר אז נחקבלה על ידי הבריות שעשו עמה חסד בהקצותם לה מקום בין החיים. היא הייתה אחת מאותו המון אנשי אלמוני, מגיל 10 ועד ימיה האחרונים עבדה ללא לאות ובמסירות המצויה רק בשכבות הנמוכות של החברה. היא הייתה בת בלתי חוקית בכל העודותיה ובכל מקום בו הופיעה הייתה נושאת את אות הקלוזן הזה ובשום אופן לא יכלה למחקר או להרחיקו ממנה. דיטה הייתה בעלת נפש אצילה, נעלה יותר מרבים מבני החברה הגבוהה שאו עצמם כאנשים רמי מעלה הישרים ביותר עלי אדמות.

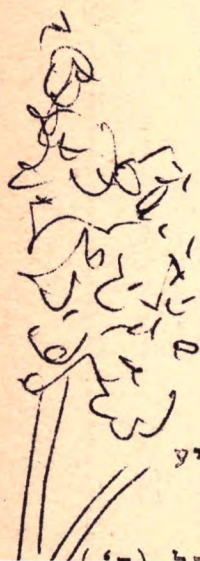

חסרת ישע ומגן כלכלה פיות רעבים של חינוקות שאחת מהן הייתה ילדתה הבלתי חוקית. לא רק לפיות אלה דאגה דיטה, היא עזרה גם לאנשים אחרים ופרסה מדי פעם לפעם מפחה לשכניה. למרות הכל שמה נזכר בין אנשים השפלים בגלל חטא אמה. בקטע זה אכזרי הוא הגורל והפכפך מצד. אותם האנשים העושקים הגורמים ליסורי זולתם הם האנשים "החוקיים". ואילו אלה הסובלים והנענים לכל קריאת עזרה להם אין השמש זורחת. נעמי מ. (ט')

אפי הצלירוק שק'ינו

שיר האביב

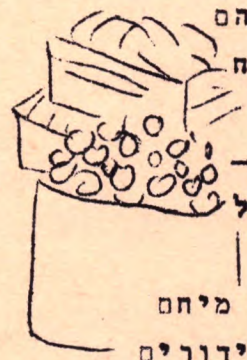
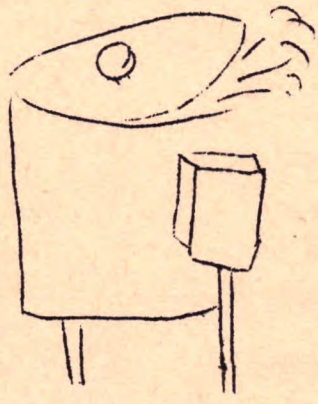
ולכל פרחי הפרג
להם האביב הוא יום חג
מחשטים הם בצבעים
וקוראים הם לדבורים
ובכלל יום אביב
הוא מאד מאד חביב.
ולכל הטף שמחה וגיל
בא החודש בו נגיל
והשמש עומדת במרום הרקיע
ועץ הברוש צמרתו מניע.

האביב בא בניסן
הכל לקראתו שמח, רענן.
כי חלף כבר הקור
האביב מפיץ אור
ושמש ריחנית בוקיע השמים
שטה בנועם צחוקה על העינים
ומסביב ריחות נעימים
של פרחי אגם ושקשוק נחלים.

יום רגיל היה, מאותם ימי החול האפורים. פני מועדות לעבר מטבח. ריחות תבשילים הגיעו לאפי, שהעידו על מאכלי הצהריים. בכניסה קידמוני עובדי חדר היצת הכלים שקול שירתם "הגברית" הדהד במטבח. מצד אחד של כיורי הרחיצה עבד ער מהחטיבה שניקה את ערימת הצלחות שלידו ושר לפי קצב השיר "רוק בבית-הכלא" אילו מצד שני עבד חבר משק ותיק, מאלה המרבים לנופף ב"כשהיינו צעירים...". ברוחב פה מזמר, ובין כל רוחיצת סיר וסיר הוא מגביר קולו ושר בדומטיות כזמר אופר את שירי חג הפסח הבא עלינו לטובה... עברתי על פני חדר הרחיצה ופניתי לעבר חדר הבישול. סירי ענק שעשן הקיטור תימר מהם ובתוכם רחחו התבשילים. סביב לסירים התרוצצו עובדות המטבח כנמלים חרוצות. אחת מכניסה דאשה לתוך חדר הסירים ומנקה אותו. שניה עומדת ליד המחבת הגדולה ומטגנת, ושלישית עומדת ליד אחד הסירים ומכינה את המרק לצהריים כשהיא "מנסרת" בשירה. משם המשכתי הלאה ליתר החדרים: לחדר אפית העוגות ולחדר הקלופים למיניהם. יד שהגעתי ל"מפקדה הראשית" מקום משכנה של הוד כבודה האקונומית. נו, וכאן ולפתי את פנקסי ועטי ונכנסתי בצעדים מהססים למחסן הפרודוקטים. כשראתני האקונומית אמרה: "נו, יוצאים עוד פעם לטיול", אך כשזיהיתי את עצמי וכונתי לתקורה עליה דעתה ונאותה לענות על שאלותי. ותוך כך החילותי לטאול כשהיא עונה לך כדי עיון בפנקס חשבונות.

דעתך, מספק את החבר או לא? חנה הרהרה מעט ואחר חשיבה: "לפי דעתי הכלכלה היא טו-בה מאד. החבר מקבל את כל מנות המזון הדרושים לו. לפי חשוב מקבל כל חבר 350 גרם בשר לשבוע, 2,6 ביצים ליום (יחד עם הבי-

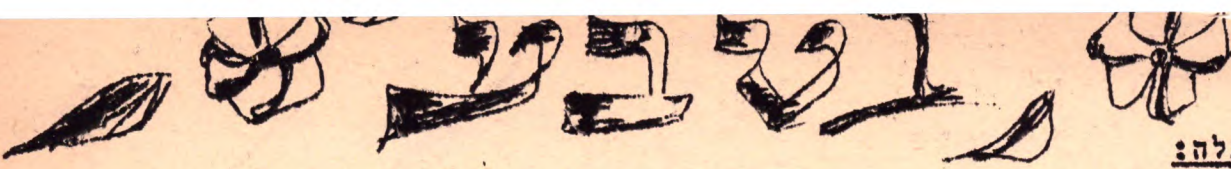
לשאלתי הראשונה: מה הם חידושים שנעשו במטבח? שנה זו? ענתה חנה: 'השנה הוכנסו כמה חי-דושים כמו: עגלת אוכל לחדר האוכל, שהאוכל נשאר בה חם. כך נקנה מיחס לתה שעוד לא נעשו הסיידורים להפעלתו, ולא מצאו פתרון כיצד למלא את הסוכר לתה. כי עם הפעלת המיחס צריך לשים את הסוכר חופשי על השולחן ומנסיו-ננו יודעים אנו שזה צורך כפלים מהכמות הסוכר הנצרכת כיום. עוד חידוש שהוכנס היא המכונה למריטת עופות שהפעלנו אותה אמנם לאחרונה, אך לא בהצלחה ואיננו יודעים למעשה בדיוק כיצד להשתמש בה. נוסף לחידושים המיכניים הוכנסו גם שיפורים ניכרים בצורת ההזנה בחדר האוכל ובארוחות לעובדי שדה". כמה חברים עובדים ביום רגיל במטבח? המשכתי לשאול.

שול) שזה קצת מעל לנורמה וכן עוד... אך עם כל זאת נוכחים לדעת שהחבר לא מסופק מהאוכל ולא פעם נשמעות אף טענות. ישנה גם תופעה שחברים מבקשים שתי מנות וזה הפך לעניין של ספורט ביחוד בקרב הנוער. תופעה זו מהווה בזבוז רציני. ולא פעם בגלל זה חסרים אחר כך מנות לחברים שבאים מאוחר לאכול".

"האם יש תפריט קבוע, יום יומי או שבועי ומי קובע אותו?". "את התפריט קובעת האקונומית. התפריט הוא יום יומי ומש-תדלים להכין תפריט קבוע אך לפעמים ישנם פנצ'ורים וקשויים שונים שלא מאפ-שרים קיום תפריט קבוע. כן ניסינו לשנות את התפריט ליום שני, אך זה לא הלך, כי בכדי להכין את ארוחת הערב ביום שישי צריך להכין אוכל קל כמה שיותר וזאת הביציה". חנה הציצה בשעון ולפי תנועותיה הבחנתי שהיא ממהרת מאד. על כך מיהרתי לסיים את שאלתי האחרונה: "מהן החכמות לעתיד במטבח?". "בעתיד אנו רוצים להכניס בחורים ובחורות גומרי צבא שיקחו את המטבח בידם ויראו בו מקום למקצוע". בזה סיימתי את שאלותי, הודיתי לחנה ויצאתי בצעדים מאושיים את המטבח.

"האם יש תפריט קבוע, יום יומי או שבועי ומי קובע אותו?". "את התפריט קובעת האקונומית. התפריט הוא יום יומי ומש-תדלים להכין תפריט קבוע אך לפעמים ישנם פנצ'ורים וקשויים שונים שלא מאפ-שרים קיום תפריט קבוע. כן ניסינו לשנות את התפריט ליום שני, אך זה לא הלך, כי בכדי להכין את ארוחת הערב ביום שישי צריך להכין אוכל קל כמה שיותר וזאת הביציה". חנה הציצה בשעון ולפי תנועותיה הבחנתי שהיא ממהרת מאד. על כך מיהרתי לסיים את שאלתי האחרונה: "מהן החכמות לעתיד במטבח?". "בעתיד אנו רוצים להכניס בחורים ובחורות גומרי צבא שיקחו את המטבח בידם ויראו בו מקום למקצוע". בזה סיימתי את שאלותי, הודיתי לחנה ויצאתי בצעדים מאושיים את המטבח.

"עובדים כ-27 חברים ומתוך זה 20 קבועים" טרם גמרה לענות הספקתי לגלגל שאלתי הבאה: "כמה עולה יום הכלכלה שלנו?". "לפי הנורמה של משקי הקבוץ המאוחד יום הכלכלה עומד על 1050 ל"י וזה ניתן כמובן לשינויים בהתאם לתנאים הכלכליים של המשק" כאן נאלצה חנה להפסיק לרגע. אחת מעובדות המטבח הטרידה אותה וכשה-זרה המשכתי: "האם יום הכלכלה, לפי

החגלה:

יציבה בארצנו וחייה בהרי יהודה, הכרמל והגליל. רגליה וכן גומה בנויים להליכה ולריצה על פני הקרקע. במעוף יכולה החגלה לעבור מרחקים קצרים סמוך לפני הקרקע. מטילה על הארץ כ-12 עד 13 ביצים. האפרוחים נשארים עם ההורים עד גיל 3 חודשים (עד עונת ההטלה החדשה). בעונת החורף אפשר לראותה בלהקות קטנות בהרים.

השלו:

עובר את בלהקות עצומות בדרך נדידתו מאירופה לאפריקה. מעופו קשה מאד בגלל כובד גופו וכנפיו הדקות, ניצוד בהמוני. הנקבה דומה לצבע הסביבה בה נמצאים לכן קשה מאד למוצאה. הנקבה מטילה כ-10 עד 12 ביצים, שצבעם כצבע אדמה גם הוא.

הקורא:

יציב בבקעת הירדן ובים המלח. צבעו יפה ומותאם לסביבה בה הוא חי. לצידי יש לו פסים שחורים לבנים, מאחורי עיניו יש לו פסים לבנים, חזהו צהוב-לבן. בטנו לבנבנה. הנקבה צבעה יותר שקט כדי שהיא לא תבלוט על פני השטח. עונת הדגירה באפריקה. הנקבה מטילה מ-5 עד 7 ביצים במקום מוסתר. הביצים דומות בצבען לצבע החול. הקורא חי על הקרקע ויודע לרוץ במהירות ולהסתתר בזריזות מרובה.

אלי שלו.

חבריה! המדור "בטבע" מודיע לחובביו שיתנו מפרי עטם על כל אחד משטחי העניינות, וגם לבעלי הנפש הפיוטית עליכם לדעת שאביב היום בארץ ורכות החיות והתמורות כיום בטבע ועל כן נצלו את ההזדמנות ותעלו את רשמיתם בחקופה זאת. מ.ע.

מתנעת קתק ק"ס

אפשר לומר שמסק בית-הספר החפחה השנה מאד בהשוואה לשנה ש עברה, למרות שהוא מחזיק את עצמו לא כל כך בקלות. כיום יש לנו כ-130 ברוזים, 30 תרנגולות מטילות, 50 פרגיות, 30 אוזים, 50 ברבורים, 4 עזים חולבות ו-13 גדיים וכן גם אתון ועירה קטנה שיצאה לא מכבר לאויר העולם. כן ישנם גם מספר מצומצם של שפנים החיים בתוך כלוב וניתנו להם תנאים טבעיים למחייתם. ההטלה של העופות מספקת. התרנגולות מטילות במוצע כ-23 ביצים ליום (מתוך 30 תרנגולות) וזה הישג גדול. אצל הברוזים החלה ההטלה במאוחר קצת אבל עכשיו זה כבר משתפר ומשביע רצון. אנו נוחנים למדגה כיום כ-130 עד 200 ביצים וכ-70 ביצי אוזים לשבוע וזה בהחלט אינו מספק אנתנו עדיין. ואנו מקוים שנוכל לתח בהמשך הזמן יותר מ-150 ביצים בשבוע במוצע. ההמלטות של העזים אף על פי שהתחילו מוקדם (לפני חודשים כבר) הם עברו בסדר וללא תקלות. צריכה להמליט עוד עז אחת ואנו מקוים שהיא תמליט גדיה כיוון שמתוך 13 גדיים יש לנו רק 3 גדיות שאותן אנו רוצים לגדל ולהכניסם לדיר ואת הגדיים למכור. השנה זרענו כ-6 ד' אספסת אבל היא לא הצליחה וכיום היא מלאה עשבי בר וקוצים למרות בקשותינו הרבות לקצור שטח. את האתון הקטנה אנו מתכוונים לגדל ואחר כך להשתמש בה להזבלות במקום האתון המבוגרת. העבודה במשק מתנהלת כסידרה על ידי עובדים קבועים מכתות ז' - ט' וכן ישנן תורניות בשבתות בעבודה במשק וזה הולך לפי תורות.

לאחר שני ימי שהייה ברגבים מתבררים כמה עניינים:
 1. לפת עתה זה לא כל כך נורא כאן. ב. המגורים
 הם כמו בסיפורים הידועים: צריף, מזרון וכל היתר.
 ג. העבודה היא ככה ככה (אתם מבינים?) כאחוזת
 לעתיד של גבעת-חיים ישנן כמה נקודות ציון ראיות
 לתשומת לב: הרוקיה מפותחת מאד, כך שלא יהיה צורך
 לשלוח את בנותינו (או חלק מהן) לפלוגה באילת.
 השפה השלטת היא "סחפחית" (צרפתית) ואחרון אחרון
 חביב - האוכל - משתייך למחלקת הירודים. בקשר
 לסעיף האחרון: אנו מבקשים מכם לשים לב לתאריכי
 יציאתן מאמריקה של האוניות עם עודפי המרגרינה
 ולהפנותן לרגבים. ולא יזיק אם תצרו למסע זה
 מטען של שקי סוכר כי ברגבים הסכריץ נוחץ את
 הופעותיו בלי ליוול, ואין לומר שזה מלבב ביותר.
 חודה למפוע.

בני כיתה י"א.

עצות וקבוצות

בהחלטה על גיוס הבנים הבוגרים של ישובי הקבוץ המאוחד לעזרת ישובים צעירים
 ולפלישה באילת, בעריאה להגברת המאמצים לקליטת העליה ולחזוק השותפות הפועלית-
 נעלה מועצה הקבוץ שהתקיימה בגבעת-ברנר. ההחלטה על גיוס הבנים קובעת, כי שליש
 ממחזורי הבנים הבוגרים מהשנה ומהשנה הבאה יגויס למשך שנתיים. וכך יבוצעו גיוס
 חד פעמי של 50 בנים מבני המחזוריים הבוגרים יותר. הצעת מזכירות הקבוץ בדבר הלי-
 כת שליש מהבנים הבוגרים להתישבות קבע בישובים הצעירים ולהקמת ישובים חדשים
 בועבה-כידון שעוררה בעיות בעלות אופי עקרוני, וחינוכי בדרך הקבוץ בבנין ישובים
 לבירור נוסף בישובי הקבוץ, להכרעה במועד מאוחר יותר, במועצה או בוועדה של
 הקבוץ.

ועתה לגבי הישגי המועצה וחשיבותה. ובכך בלי כל ספק מועצה זו סכמה פרשה ארוכה
 ומיגעה בדבר ההצעה לגיוס הבנים להתישבות חדשה.
 למעשה נפגשו לראשונה במועצה זו שני הדורות בקביע ימי כפעם הראשונה נשמעו דברי
 הצעירים במועצה כשהם מגובשים. בהחלטותיהם. בכיוון ההחלטות פעלו כמה זרמים: הראשון
 הוא "הכמורה" כפי שהגדירו אחד החברים את מזכירות הקבוץ. להצעותיה הצטרפו ותיקי
 המשק, שחיבו את יציאת הבנים להתישבות. זרם שני היה של אנשי ההתישבות הצעירה
 שהתנגדו להקמת התישבות חדשה ודרש את הבנים לעזרת המשקים הצעירים. והזרם השלישי
 היה כמובן הדור הצעיר, הדור השני בקבוץ שהתגבש לחוג רציני במועצה זו והשמיע
 את דבריו ברמה, נגד התישבות חדשה, ושהנוער יחזק את המשקים הקיימים כדי לאפשר
 את תשלובת הדורות במשקים. ולסכום אפשר לומר שמועצה זו פלטה לקבוץ את דרכו בעתיד
 והיתה אחת המועצות החשובות של הקבוץ.

דגש קל

לאחר שהתאוששנו מהנסיעה הנה, הובלנו לסיור בענפי המשק. והבנות שזו הפעם
 מזה שנים שהן מבקרות במקומות כגון גרז, רפת וכו'. גרמו לאסוציאציה משעשעות
 להלץ דוגמא אופינית: כשהגענו לבור חמץ העירה רחל ב. בהתפעלות: "אף פעם לא
 ראיתי בור חמץ כזה."

אל תבלבל את העוה!

זהה את האיים

תייר אנגלי ביקר במספר איים, ובבואו לארץ נחן את שמות לחברו. אך עקב ידיעתו הקלושה בעברית נשתבשו שמות האיים. החדעו לזהותם?

1. טודקמג.	4. ג'דנרנל.
2. גן הואי.	5. ידזן נול.
3. ניר דיסה.	6. א.א. דלין קגל.

חשבצון מרובע

			1
			2
			3
			4

לפניכם חשבצן קטן אשר לאחר שתמלאו אותו במאוזן, תקבלו באלכסון את הפתרון: ל-"שאינו אהב".

1. תרנגול.
2. מנגן על גיטרה.
3. מפטיק.
4. ממזונם של אבותינו ביציאת מצרים.

מדי חודש בחודשו: (לקט אימרות)

"בניסן נברא העולם: מנין שבניסן נברא העולם? שנאמר: "וחוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע ועץ עושה פרי. "איזהו חודש שהארץ מלאה דשאים ואילן מוציא פרות -הוי אומר זה ניסן.

מי שפוצא מילמן נימן ודנאה אילנות שמלבלבים, אומר: ברוך שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בהיות טובות ואילנות טובים!"

(מתוך הגדת פסח)

לאחר שני ימי שהייה ברגבים מתבררים כמה עניינים:
 1. לפת עמק זה לא כל כך נורא כאן. ב. המגורים
 הם כמו בסיפורים הידועים: צריף, מזרון וכל היתר.
 ג. העבודה היא ככה ככה (אתם מבינים?) כאחוזת
 לעתיד של גבעת-חיים ישנן כמה נקודות ציון ראויות
 לחשומת לב: הרוקיה מפותחת מאד, כך שלא יהיה צורך
 לשלוח את בנותינו (או חלק מהן) לפלוגה באילת.
 השפה השלטת היא "סחפחית" (צרפתית) ואחרון אחרון
 חביב - האוכל - משתייך למחלקת הירודים. בקשר
 לסעיף האחרון: אנו מבקשים מכם לשים לב לתאריכי
 יציאתן מאמריקה של האוניות עם עודפי המרגרינה
 ולהפנותן לרגבים. ולא יזיק אם תצרפו למסע זה
 מטען של שקי סוכר כי ברגבים הסכריץ נוחן את
 הופעותיו בלי ליוזל, ואין לומר שזה מלבב ביותר.
 תודה למפרע.

בני כיתה י"א.

עניני צדק הקבוץ

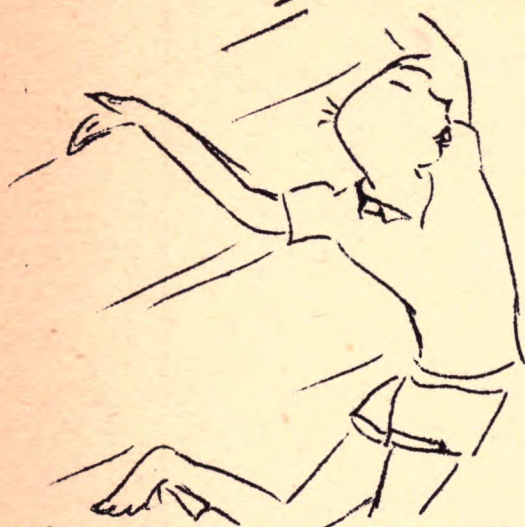
בהחלטה על גיוס הבנים הבוגרים של ישובי הקבוץ המאוחד לעזרת ישובים צעירים
 ולפאזה באילת, בעריאה להגברת המאמצים לקליטת העליה ולחזוק השותפות הפועלית-
 ננעלה מועצת הקבוץ שהתקיימה בגבעת-ברנר. ההחלטה על גיוס הבנים קובעת, כי שליש
 ממחזורי הבנים הבוגרים מהשנה ומהשנה הבאה יגויס למשך שנתיים. וכך יבוצעו גיוס
 חד פעמי של 50 בנים מבני המחזורי הבוגרים יותר. הצעת מזכירות הקבוץ בדבר הלי-
 כת שליש מהבנים הבוגרים להתישבות קבע בישובים הצעירים ולהקמת ישובים חדשים
 הועברה-כידון שעוררה בעיות בעלות אופי עקרוני, וחינוכי בדרך הקבוץ בבנין ישובים
 לבירור נוסף בישובי הקבוץ, להכרעה במועד מאוחר יותר, במועצה או בוועידה של
 הקבוץ.

ועתה לגבי הישגי המועצה וחשיבותה. ובכך בלי כל ספק מועצה זו סכמה פרשה ארוכה
 ומיגעה בדבר ההצעה לגיוס הבנים להתישבות חדשה.
 למעשה נפגשו לראשונה במועצה זו שני הדורות בקבוץ. יכיל כפעם הראשונה נשמעו דברי
 הצעירים במועצה כשהם מגובשים. בהחלטותיהם. בכיוון ההחלטות פעלו כמה זרמים: הראשון
 הוא "הכמורה" כפי שהגדירו אחד החברים את מזכירות הקבוץ. להצעותיה הצטרפו ותיקי
 המשק, שחיבו את יציאת הבנים להתישבות. זרם שני היה של אנשי ההתישבות הצעירה
 שהתנגדו להקמת התישבות חדשה ודרש את הבנים לעזרת המשקים הצעירים. והזרם השלישי
 היה כמובן הדור הצעיר, הדור השני בקבוץ שהתגבש לחוג רציני במועצה זו והשמיע
 את דבריו בומה, נגד התישבות חדשה, ושהנוער יחזק את המשקים הקיימים כדי לאפשר
 את תשלובת הדורות במשקים. ולסכום אפשר לומר שמועצה זו פלטה לקבוץ את דרכו בעתיד
 והיתה אחת המועצות החשובות של הקבוץ.

דגש קלטי

לאחר שהתאוששנו מהנסיעה הנה, הובלנו לסיור בענפי המשק. והבנות שזו הפעם
 מזה שנים שהן מבקרות במקומות כגון גרז', רפת וכו'. גרמו לאסוציאציה משעשעות
 להלץ דוגמא אופיינית: כשהגענו לבור חמייץ העירה רחל ב. בהתפעלות: "אף פעם לא
 ראיתי בור חמייץ כזה."

מתלטיקה לא עזינו

בשבת 10/4/59 המקום יום ספורט רב כחתי
 למקצועות האתלטיקה הייום ספורט" היה
 מתוכנן לכחות ו' - יא' אולם מסיבות טכניות
 לא הגיעו שתי הכחות האחרונות למגרש וההחלטה
 קדמה רק לגבי ארבע כחות,
 כוונת המארגנים (נעמי ואיציק) הייתה לבחון
 את הרמה הכתתית הממוצעת בכל מקצוע. ולכן
 הועברו ההישגים בתופך יחסי לכל גיל.
 לכה הזוכה קרצו גביע ועוגה.

מתח גבוה ביותר שרר במגרש בתחרויות של
 כחות ו' ז' שהוכיחו פטריוטיזם למופת.
 (בעיקר הבנים בתחרויות של הבנות).
 בטכום הגיעו בני כחה ו' למקום הראשון
 ("בתיאבון") ואילו כחה ט' צולעת כרגיל
 למקום הרביעי...!!
 טכום ההישגיה הינו עגום למדי (בעיקר לגבי
 "הזקנות...") ונקודה בשנה הבאה להישגים
 משופרים יותר והשתתפות מלאה.
 השכבה הבינונית.

...!?! כצבים ותגאות!?!;

לא מזמן החל חופש פסח ועמו חם השליש השני. הועדות בחברה סיימו את תפקידן
 ויצאו לפגרת החופש. פעולות החברה אינן קיימות, והחברה הולכת לקראת התפרקות.
 אם לא נדע מיד למצוא משהוא שורשי הדברים ולהמציא להם ארוחה בטוח יבאישו, חרי
 שהתפרקות תהיה מוחלטת. לפני שבוע היינו עדים לתופעה חמורה, כשהזרנו משתתפי
 הצעדה מכחה ט' ונגלה דבר הסחיבה המאורגנת שכצעו אותם חברה. וזו אחת מתופעות
 הלוואי של התפרקות מוסדות החברה. ומשום כך קיימות דרכים שונות להבראת מצב זה
 וחושבני שלא ע"י עונשים אפשר להכריח נגע זה. היום זה עשה מחר אחר יעשה ושום
 דבר לא ישחנה, כי טבעי הדבר אם אינן משהו שילכד שיעטיק את החברה בחופש תמשכנה
 התופעות הנ"ל. יש חופש שלילי כמו המצב כיום בחברה ולומר חופש של התפרקות,
 ריפיון אינן דין ואינן דין איש כטוב בעיניו יעשה וראינו כיצד הוצאו המקלטים
 מהמסחור ומונחים לראציה על אף האיסור בהחזקת רדיו פרטי בחברה. לעומת זה יש
 חופש חיובי של טיפוח שליש ומנחה בצידו לאגירת כוח לשליש הבא, אך לא ע"י הפסקת
 פעולות החברה, יש להמשיך את פעילות הועדות אף בחופש, ויהיו פעולות הרבות, ספורט
 שיחות חברה וכו'. כלומר שהועדות ממלאות את תפקידן עד שהועדות החדשות נמסרות
 לפעולה וזכורות להתלטי את קודמיהן. אפילו אם אחת הכחות מהחברה איננה בבית
 אז אלה הנשארים יפעילו את החברה כדי לא לגרום להתפרקות.
 רציח להעיר בנה שראוי שנקח עצמנו בידיים אחרת לא נצא מהמצב ההולך ומדרדר.
 מנשה.